

عبادت جو ذوق کيئن حاصل ٿئي

22-March-2018

هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو
سُننن پريو بيان

(For Islamic Brothers)

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عبادت جو ذوق کيئن حاصل ٿئي

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا حَيِّبَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ

وَعَلَىٰ إِلَيْكَ وَأَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ (مون سنتِ اعتكاف جي نيت ڪئي)

منا منا اسلامي پائرو! جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي اعتكاف جي نيت ڪري وٺو، چوٽه جيستائين مسجد ۾ رهندو اعتكاف جو ثواب ملندو رهندو. ياد رکو! مسجد ۾ کائڻ، پيئڻ، سمهڻ يا سحري، افطاري ڪرڻ، ايستائين جو آبِ زم زم يا دم ڪيل پاڻي پيئڻ جي به شرعاً اجازت ناهي، البت جيڪڏهن اعتكاف جي نيت هوندي ته اهي سڀ شيون ضمناً جائز ٿي وينديون. اعتكاف جي نيت به صرف کائڻ، پيئڻ يا سمهڻ جي لاءِ نه هئڻ گهرجي بلڪ ان جو مقصد الله تعاليٰ جي رضا هجي. ”فتاويٰ شامي“ ۾ آهي: جيڪڏهن ڪو مسجد ۾ کائڻ پيئڻ يا سمهڻ چاهي ته اعتكاف جي نيت ڪري، ڪجهه دير ڏڪر الله ڪري پوءِ جو چاهي ڪري (يعني هاڻي چاهي ته کائي پي يا سمهي سگهي ٿو) .

دُرُودِ شَرِيفِ جِي فَضِيلَت

حضور نبي رحمت، شفيع اُمّت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان آهي: قيامت جي

سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ

نماز سان محبت ڪندڙ ٻار

سلسلہ عالیہ، قادریہ، رضویہ جي عظیم بزرگ حضرت سیدنا معروف ڪرخی رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ وٽ هڪ شخص حاضر ٿي عرض ڪيو: مون هن رات عجیب شيءِ ڏٺي، پاڻ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائون: ڇا ڏٺو؟ عرض ڪيائين: منهنجي گهر وارن کي مچي ڪاٺڙ جي خواهش ٿي، مان بازار ويس ۽ مچي خريد ڪيم، هڪ مزدور ٻار کي گڏ ورتو ته هو مچي ڪٿي گهر تائين مون سان گڏ هلي. پوءِ هو مون سان گڏ هلڻ لڳو، وات ۾ جڏهن ان ظاهر جي اذان ٻڌي ته مون کي چيائين: اي سائين! ڇا اوهان نماز نه پڙهندؤ؟ جڻ اوچتو ان مون کي غفلت مان بيدار ڪيو هجي، مون چيو: ها! ها! چو نه! ضرور پڙهنداسين ان مچي وارو ٿانو مسجد جي دروازي تي رکيائين ۽ مسجد ۾ داخل ٿي ويو، مون پنهنجي دل ۾ چيو: هن ٻار ٿانو کي نماز تي قربان ڪيو ته ڇا مان مچي قربان نٿو ڪري سگهان. هو نماز پڙهندو رهيو ايستائين جو اقامت ڄئي وئي ۽ اسان جماعت سان نماز پڙهي. جڏهن ٻاهر نڪتاسين ته ٿانو پنهنجي هنڌ موجود هو. مون گهر اچي اهو واقعو گهر وارن کي ٻڌايو ته گهروارا چوڻ لڳا: هن ٻار کي اسان سان گڏ مچي ڪاٺڙ جي دعوت ڏيو، جڏهن مون ان کي دعوت ڏني ته ان چيائين: مان روزي سان آهيان. مون ان کي چيو: پوءِ توهان اسان وٽ روزو افطار ڪريو. ان چيائين: مون کي اوهان جي دعوت قبول آهي، اوهان مون کي مسجد جو رستو ڏيکاري ڇڏيو. مون ان کي رستو ڏيکاريو ته

هو مسجد ۾ وڃي ويهي رهيو جڏهن اسان مغرب جي نماز ادا ڪئي ته مون ان کي چيو: هاڻ اسان جي گهر هلو ان جواب ڏنائين: عشاء جي نماز پڙهي هلنداسين عشاء جي نماز پڙهڻ کان پوءِ ان کي مان پنهنجي گهر وٺي آيس جنهن ۾ ٽي ڪمرا هئا: هڪ منهنجو ۽ منهنجي گهرواريءَ جو هو، ٻئي ۾ اسان جي 20 سال کان معذور (Excusable) نياڻي هئي ۽ ٽين ۾ اسان جو مهمان هو، رات جي آخري حصي ۾ اوچتو ڪنهن در کڙڪايو مون پڇا ڪئي: ڪير آهي؟ ته آواز آيو: مان اوهان جي فلاڻي نياڻي آهيان؟ مون چيو مانس: اها ته 20 سالن کان معذور آهي ۽ گهر ۾ پيل گوشت جو هڪ ٽڪرو آهي اها ڪيئن چڱي پلي ٿي هلي سگهي ٿي؟ اهو ٻڌي اها چوڻ لڳي: مان اوهان جي اها ئي نياڻي آهيان، اوهان در ته کوليو، جڏهن مون دروازو کولي ڏٺو ته اها بلڪل صحيح بيٺل هئي اسان ان کان پڇيو: اسان کي ٻڌاءِ تون ڪيئن شفاياب ٿئين؟ ته ان ٻڌايو ته مون اوهان کي ان مهمان جو پلائي سان ڏڪر ڪندي ٻڌو ته منهنجي دل ۾ اها ڳالهه آئي ته مان الله پاڪ جي بارگاه ۾ ان جو وسيلو پيش ڪريان ته هو منهنجي تڪليف پري ڪندو، ته پوءِ مون عرض ڪيو: يا الله! تنهنجي بارگاه ۾ اسان جي هن مهمان جي عظمت جو صدقو! منهنجي تڪليف ختم فرمائ ۽ مون کي عافيت عطا فرمائ. اها دعا ڪندي ئي مان سڌو بيهي رهيس، جيئن اوهان مون کي ڏسي رهيا آهيو. اها ڳالهه ٻڌي مان پنهنجي مهمان ڏانهن ويس ته گهر ۾ نه هو دروازي وٽ آيس ته اهو به بند ڏٺو، اهو ٻڌڻ کان پوءِ حضرت سيدنا معروف ڪرخي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جن ارشاد فرمايو: ها! واقعي اولياء ڪرام رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِم اجمعين ۾ ننڍا وڏا سڀئي هوندا آهن.

(الروض الفائق، باب في مناقب الصالحين، ص ۱۰۹ ملخصا)

عبادت میں گزرے مری زندگانی کرم ہو کرم یا خدا یا الٰہی

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل حڪايت مان جتي اهو معلوم ٿيو ته نيڪ ماڻهن جي وسيلي سان گهريون ويندڙ دعائون قبول ٿينديون آهن اتي ان ٻار جو نماز جو ذوق ۽ عبادت جو شوق به معلوم ٿيو ته ان پنهنجو ڪم ڪار ڇڏي نماز کي ترجيح ڏني ۽ اذان ٻڌي نه صرف پاڻ نماز جي لاءِ مسجد ۾ ويو بلڪ ان شخص کي به نماز جي دعوت ڏني پاڻ سان گڏ مسجد وٺي ويو. افسوس صد افسوس! جيئن جيئن اسان زمائو رسالت کان پري ٿيندا پيا وڃون نمازن جي معاملي ۾ اسان جون سُستيون مُسلسل وڌنديون پيون وڃن، اڄ اسان جي ڪنن ۾ به اذان جو آواز ايندو آهي پر اسان پنهنجي ڪم ڪار جي مصروفيتن يا رڳو سُستي (Laziness) جي ڪري نماز ٿي قضا ڪري وٺندا آهيون جڏهن ته گناه ڪرڻ جي لاءِ اسان جي سُستي هڪدم چُستي ۾ بدلجي ويندي آهي. ڪي ماڻهو ته اهڙا به آهن جو جڏهن انهن جون هڪ يا ڪجهه نمازون رهجي وينديون آهن ته ڪيئي ڪيئي مهينن تائين ڄاڻي وائي نماز نٿا پڙهن، جيڪڏهن ڪو دين جو درد رکندڙ اسلامي ڀاءُ انهن تي انفرادي ڪوشش ڪندي نمازن جي ترغيب ڏياري ته چوندا آهن ”اِنَّ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ايندڙ جمعي کان بيهي نمازون پڙهڻ شروع ڪندس يا رمضان کان باقاعدي نمازن جو اهم ڪندس“ ائين ڪنهن قسم جي شرم ۽ جهجڪ جي بغير وڏي دليري سان معاذَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ هن ڳالهه جو چڻ ته اقرار ڪيو ويندو آهي ته نمازون ترڪ ڪرڻ جو اهو ڪبيره گناه، مان جُمعي جي ڏينهن تائين يا رمضان المبارڪ تائين مُسلسل جاري رکندس. شايد اهو ئي سبب آهي جو اڄ گهرن ۾ اتفاق ناهي، روز روز جهيڙا

جهڻا عام جام آهن، هر هڪ رزق ۾ بي برڪتي جي ڪري پريشان آهي، والدين نافرماني اولاد جي سبب بيزار آهن.

منا منا اسلامي پاڻرو! ٿورو غور ڪريو! اسان سان ائين ڇو ٿي رهيو آهي؟ اسان ڇو انهن پريشانين جا شڪار ٿيندا پيا وڃون؟ شايد ان جو سبب هي آهي ته اڄ اسان الله پاڪ ۽ ان جي رسولِ ڪريم ﷺ جي فرمانن تي عمل ڪرڻ ڇڏي ڏنو آهي ۽ رات ڏينهن انهن جي نافرماني وارن ڪمن ۾ مشغول آهيون. جيڪڏهن اسان پاڻ نماز کان پري رهنداسين ۽ پنهنجن ٻارن کي به نماز جي ترغيب نه ڏيارينداسين ته ياد رکڻو! ايندڙ ڏينهن ۾ اسان کي ساڳين پريشانين کي منهن ڏيڻو پئجي سگهي ٿو. ڪنهن چوٽ ڪندي ڪيترو بهترين چيو آهي ته

جو کچھ ٿيڻ وڃي ته سڀ ٻئي ٿيڻ وڃي ٿو ۽ ڪنهن به وقت ڪا به شڪوه ٿيڻ کان نه قسمت ڪا گهڻي ٿي
ديکي ٿو ۽ ڪنهن به وقت ڪا به شڪوه ٿيڻ کان نه قسمت ڪا گهڻي ٿي

منا منا اسلامي پاڻرو! واقعي اسان جي گهرن ۾ پريشانين، بيمارين، لڙائي جهڳڙن ۽ تنگدستين جي گهڻائي آهي ان جو سبب الله پاڪ ۽ ان جي پياري حبيب ﷺ جي احڪامن جي خلاف ورزي به ٿي سگهي ٿي. تنهنڪري زندگي کي غنيمت (Plunder) سمجهندي سڄي توبه ڪريو ۽ نماز جي پابندي شروع ڪري ڇڏيو ته ياد رکڻو! ڄاڻي وڃي ٿو ته نماز قضا ڪرڻ گناه ۽ جهنم ۾ وڃي واري واري ڪم آهي. جيئن ه الله عَزَّ وَجَلَّ سيپاري 16، سُورَه مَرِيَم جي آيت نمبر 59 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلَاةَ وَاتَّبَعُوا

الشَّهْوَاتِ فَسُوفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾

ترجمو ڪنز الایمان: پوءِ انهن جي پٺيان انهن جي جاءِ تي اهي نالائق آيا جن نمازون وڃايون ۽ پنهنجي خواهشن جي پٺيان لڳا عنقریب پوءِ اهي دوزخ غي جو جهنگ ڏسندا.

(پاڻ، 16، سورة مريم: 59)

منامنا اسلامي ڀائرو! بيان ڪيل آيتِ مبارڪ ۾ ”غِي“ جو تذڪرو آهي ۽ ان مان مراد جهنم جي هڪ وادي آهي. صَدْرُ الشَّرِيعِ، بَدْرُ الطَّرِيفِ حضرت علامه مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ”غِي“ جهنم جي هڪ وادي آهي جنهن جي گرمي ۽ اونھائي سڀ کان وڌيڪ آهي، ان ۾ هڪ ڪوھ آهي جنهن جو نالو ”هَبْ هَب“ آهي، جڏهن جهنم جي باھ وسامجن تي ايندي آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان ڪوھ کي ڪولي ڇڏيندو آهي جنهن سان اها (جهنم جي باھ) بدستور پٽڪل لڳندي آهي. الله عَزَّوَجَلَّ ارشاد فرمائيندو آهي: ﴿كُلَّمَا حَبَّتْ ذُرَّتُهُمْ سَعِيرًا﴾ ترجمو ڪنزالايمان: جڏهن به وسامڻ لڳو ته اسان ان کي اڃان وڌيڪ پٽڪائينداسي. (پي ۱۵، بني اسرائيل: ۹۷) هي ڪوھ بي نمازين ۽ زانين ۽ شرابين ۽ وياج خورن ۽ ماءُ پيءُ کي ايذاء ڏيڻ وارن جي لاءِ آهي۔ (بهار شريعت، ج ۱، ص ۲۳۳)

إلى هون بہتہ کمزور بندہ نہ دُنیا میں نہ عُقبیٰ میں سزا ہو

جَهَنَّمَ جو عذاب ۽ دُنیا جون تڪلیفون

منا منا اسلامي ڀائرو! خوفِ خدا سان ڏکي وڃو ۽ سڄي پڪي توبه ڪري وٺو. تورو تصور ڪريو جڏهن ان خطرناڪ وادي ۾ بي نمازي کي وڌو ويندو ته ان جو ڇا ٿيندو. تنهنڪري عافيت انهيءَ ۾ آهي ته اسان فرضن جي پابندي سان گڏوگڏ نفلي عبادت جو شوق به پيدا ڪريون. پنج ئي نمازون باجماعت ادا ڪريون ۽ تهجد، اشراق ۽ چاشت ۽ اوڀين جا نفل به ادا ڪريون، هر سال رمضان جا روزا رکون ۽ دوران سال نفلي روزن جو به اهتمام ڪريون، مالڪ نصاب هئڻ جي صورت ۾ زڪوة جي ادائينگي سان گڏوگڏ بين نيڪ ڪمن ۾ به پنهنجو مال خرچ (Expense) ڪرڻ جي عادت بڻايون. روزانو تلاوتِ قرآن، ذڪر ۽ دُرود جو معمول بڻايون. گڏوگڏ پنهنجي دُشمن شيطان

لعين کان به هوشيار رهون چوته جڏهن هو اسان کي ڏينهن رات انهن عبادتن ۾ مشغول ڏسندو ته ان راه تان هٽائڻ جي پرپور ڪوشش ڪندو، سُستي ڏياريندو ۽ اسان کي غافل ڪرڻ جي لاءِ مختلف حيلن بهانا به ڪندو پر اسان کي ثابت قدم رهندي پنهنجي عبادت تي ناز ڪرڻ بدران مرڻ گهڙي تائين عبادت تي استقامت جي دُعا ڪرڻي پوندي. اسان جي رب ڪريم اسان کي آخري وقت تائين عبادت ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو آهي:

وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ ﴿٩٩﴾

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ پنهنجي رب جي عبادت ڪندو ره مرڻ جي گهڙي اچڻ تائين.

(پ ۱۳، حج ۹۹)

ڪو به انهن عبادت کان بي نياز نٿو ٿي سگهي:

بيان ڪيل آيت سبگوري تحت تفسير صراط الجنان ۾ آهي ته ٻانهو چاهي ڪيترو ئي وڏو ولي بڻجي وڃي اهو عبادت کان بي نياز نٿو ٿي سگهي. جڏهن سيد المرسلين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي آخري پساھ تائين عبادت ڪرڻ جو حڪم ڏنو ويو، ته اسان ڪهڙي شمار ۾ آهيون. ان مان انهن ماڻهن کي نصيحت حاصل ڪرڻ گهرجي جيڪي پنهنجو پاڻ کي تمام وڏي مقام ۽ مرتبي تي فائز سمجهي عبادت جي معاملي ۾ سُستي ڪندا آهن، انهن کي غور ڪرڻ کپي ته ڪتي اهي شيطان جي خُفيه ۽ خطرناڪ وار جو شڪار ته نه بڻجي ويا چوته شيطان اهڙن وارن جي ذريعي وڏن وڏن مشائخن کي گمراه ڪيو آهي ۽ انهيءَ وار جي ذريعي ان ولين جي سردار، حضور غوث پاڪ، شيخ عبدالقادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي به ورغلائڻ جي ڪوشش ڪئي هئي،

هي سڀ منهنجي رب جو فضل آهي

حضرت شيخ ابونصر موسيٰ بن شيخ عبدالقادر جيلاني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا

ته منهنجي والد ارشاد فرمايو: مان هڪ سفر ۾ ريگستان ڏانهن ويس ۽ ڪجهه ڏينهن اتي ترسييس، پر اتي مون کي پاڻي نه ملندو هو، جڏهن مون کي اُج جي سختي محسوس ٿي ته هڪ بادل (Cloud) مون تي چانو ڪئي ۽ ان مان مون تي برسات جهڙي هڪ شيءِ ڪري، مان ان سان ڍاڄي ويس، پوءِ مون هڪ ٿور ڏٺو جنهن سان آسمان جو ڪنارو روشن ٿي ويو ۽ هڪ شڪل ظاهر ٿي جنهن مان مون هڪ آواز ٻڌو: اي عبدالقادر! مان تنهنجو رب آهيان ۽ مون توهان تي حرام شيون حلال ڪيون آهن، ته مون ”أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ“ پڙهي چيو: اي شيطان لعين! پري پڇ . ته روشن ڪنارو اونداهي ۾ بدلجي ويو ۽ اها شڪل دونهو بڻجي وئي، پوءِ ان مون کي چيو: اي عبدالقادر! تون مون کان پنهنجي علم، پنهنجي رب جي حڪم جي ذريعي نجات ماڻي ۽ مون اهڙي طرح 70 مشائخن کي گمراه ڪيو. مون چيو: اهو صرف منهنجي رب جو فضل ۽ احسان آهي، شيخ ابونصر موسيٰ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: اوهان کان پڇيو ويو، اوهان ڪيئن سڃاتو ته هي شيطان آهي؟ پاڻ ارشاد فرمائون: ان جي هن ڳالهه سبب ته بيشڪ مون تنهنجي واسطي حرام شين کي حلال ڪيو آهي.

(بهجة الاسرار، ذڪر شي من اجوبته مما يدل --- الخ، ص، ۲۲۸) (تفسير صراط الجنان، ۱۱۲، الحجر تحت الآية ۹۹، ۲۷/۵)

شها نفسِ اماره مغلوب هو اب هو شيطان کا دور شر غوثِ اعظم

جنن ۽ انسانن جي پيدائش جو اصل مقصد:

منا منا اسلامي ڀائرو! اوهان ڏٺو ته شيطان ڪهڙي نموني الله ڪريم جي نڪ بانهن کي گمراه ڪرڻ جي ڪوشش ڪندو آهي. پر اسان جو ڇا ٿيندو؟ هڪ ته اسان عبادت ڪريون نٿا ۽ جيڪڏهن ڪو نڪ عمل ڪري به وٺون ته ان تي پاڻ پڏائيندا آهيون ۽ جيستائين چار ماڻهن اڳيان پنهنجي نڪ نامي

جو اظهار نه ڪريون ايستائين چين ناهي ايندو ۽ ٻين کان بهتر تصور ڪندي پاڻ کي نڪ پرهيزگار سمجهڻ لڳندا آهيون. ياد رکو! شيطان هزارين سال عبادت ڪئي ۽ مُعَلِّمُ الْمَلَكُوتِ يعني ملائڪن جو اُستاد (Teacher) به رهيو، پر صرف تڪبُر ۽ حڪمِ الهي جي نافرمانِي جي ڪري ان جي سالن جون عبادتون بي ڪار ۽ هزارين سالن جو رياضتون ضايع ٿي ويون، ذلت ۽ رُسواي ان جو مُقَدَّر بڻجي، هميشه هميشه جي لاءِ لعنت جو طُوق ان جي گلي ۾ پئجي ويو ۽ هو ايمان جي دولت وڃائي هميشه جي لاءِ عذابِ نار جو حقدار بڻجي ويو. ها! اسان ته خبر ناهي ڏينهن ۾ ڪيتري پيرا پنهنجي رَبّ جون نافرمانيون ڪريون ٿا، سڄو ڏينهن گناهن جو سلسلو جاري رهندو آهي، نفلي عبادت ته ڇا فرض عبادت تائين به نٿا ڪريون جڏهن ته اسان جي پيدائش جو مقصد ئي رَبّ ڪريم جي عبادت ڪرڻ آهي جيئن ته سڀاڻو 27 سُورَةُ الذَّرِيَّتِ آيت نمبر 56 ۾ ارشادِ باري آهي .

ترجمو ڪنز الایمان: ۽ مان جن انسان فقط انهيءَ لاءِ پيدا ڪيا جو منهنجي بندگي ڪن

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾

(پ: ۲۷، الذریت: ۵۶)

اهڙي طرح سڀاڻو 29 سُورَةُ الْمُلْڪِ آيت نمبر 2 ۾ هن مقصد کي ائين بيان ڪيو ويو آهي :

ترجمو ڪنز الایمان: اهو جنهن موت ۽ زندگي کي پيدا ڪيو ته جيئن توهان جو امتحان ٿئي ته توهان مان ڪنهن جا ڪم وڌيڪ بهتر آهن.

الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيٰوةَ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ

عَبَاثًا (پ: ۲۹، الملڪ: ۲)

منا منا اسلامي پائرو! بيان ڪيل ٻنهي آيت سڳورين ۾ انساني پيدائش جي اصل مقصد کي بيان ڪيو ويو آهي. هن مقصد ۾ ڪاميابي جي لاءِ انسان کي هن دنيا ۾ نهايت مُختصر وقت جي لاءِ موڪليو ويو آهي ۽ انهيءَ وقت ۾ ان

کي قبر ۽ حشر جي وڌن مُعاملن جي لاءِ تياري ڪرڻي پوندي، تنهنڪري هن وقت کي غنيمت سمجهندي قبر ۽ حشر جي تياري ۾ مشغول ٿي وڃو ۽ زندگي جو ڪو به لمحو فُضوليات ۾ برباد ڪرڻ بدران عبادت ۽ رياضت، قرآن پاڪ جي تلاوت، ذڪر وڌرود جي ڪثرت ۽ نيڪي جي دعوت ۾ گذارڻ جي ڪوشش ڪريو ڇو ته اسان کي معلوم نه آهي ته ايندڙ گهڙي اسان زندهه به رهنداسين يا موت هميشه جي لاءِ اسان کي گهري نند سمهاري ڏيندو.

اچو! غفلت کان بيدار ٿيڻ جي لاءِ رحمتِ عالم، نُورِ مجسم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو نصيحت آموز فرمانِ عاليشان ٻڌو: جيئن ارشاد فرمايائون: **اِغْتَنِمْ خَسْبًا قَبْلَ خَبْسٍ** “

پنجن شين کي پنجن شين کان پهريون غنيمت ڄاڻو! (1) **شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ**، جواني

کي پوڙهائپ کان پهريان. (2) **وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سَقَمِكَ**، صحت کي بيماري کان پهريان

(3) **وَعَنَّاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ**، مالداري کي تنگدستي کان پهريان. (4) **وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ**،

واندڪائيءَ کي مصروفيت کان پهريان (5) **وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ** ۽ زندگي کي موت

کان پهريان. (المُستدرك، ڪتاب الرقاق، 5/ 425، حديث: 7916)

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان کي به پنهنجي زندگي جي اصل مقصد کي

ڏهن نشين رکندي صحت مند جسم ۽ جواني کي ڪنهن بيماري معذوري يا

پوڙهائپ کان پهريان غنيمت سمجهندي نيڪين جو ذخيرو گڏ ڪرڻ گهرجي.

اسان جا پيارا آقا، مديني وارا مُصطفي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سڄي سڄي رات عبادتِ

الهي ۾ مصروف رهندا هئا ۽ گهڙي قيام جي ڪري سندن قدم مبارڪ سُڄي

ويندا هئا. حضرت سيدتنا عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا فرمائڻ ٿيون: رسولِ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

الله تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نماز ۾ ايتري قدر قيام ڪندا هئا جو پاڻ ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

جا مُبارڪ پير سُڄي پوندا هئا. (هڪ ڏينهن) حضرت عائشه صديقه رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا

عَرَضَ كَيْو: يارَسُوْلَ اللهِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. اوهان ائين ڪري رهيا آهيو جڏهن ته الله ڪريم اوهان جي سبب اوهان جي اڳوڻن ۽ پوئين جا گناهه بخشي ڇڏيا آهن! حضور پُرنور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن ارشاد فرمايو ”اي عائشه! (رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهَا) أَفَلَا أَكُوْنُ عَبْدًا شَكُوْرًا ڇا مان الله پاڪ جو شڪر گذار ٻانهو نه بڻجان.“

(مسلم، ڪتاب صفة القيامة والجنة والنار، باب اڪثار الاعمال والاجتهاد في العبادة، ص ۱۱۴۸، الحديث: ۷۱۲۶)

منا منا اسلامي ڀائرو! ٻڌو اوهان ته رسول اڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ايتري قدر عبادت ۽ رياضت ڪندا هئا جو پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا مبارڪ قدم سُڄي پوندا هئا پوءِ به عبادت ۾ مشغول رهندا هئا. هڪ اسان آهيون جو سڄو ڏينهن ڪم ڪار ۾ مصروف رهون ٿا ۽ ان دوران جيتريون نمازون اچن ٿيون ان جي ادائينگي کان غافل رهون ٿا ۽ رات جو ٽڪاوت جو بهانو ڪري نمازِ عشاءِ پڙهڻ بغير غفلت جي نند سمهي پوندا آهيون، واپار ۽ ملازمت تي وڃڻ جي لاءِ ته رات جو ئي الارم سيٽ ڪري وٺندا آهيون ته جيئن ليٽ نه ٿي وڃون پر افسوس! نماز فجر جماعت سان پڙهڻ جي لاءِ اهڙي ڪوشش ڇو نٿا ڪريون. ياد رکو! اسان مسلمان آهيون ۽ مسلمان تي سڄي ڏينهن ۾ پنج وقت جي نماز فرض آهي ۽ نماز ڇڏڻ وارو گنهگار ۽ عذابِ نار جو حقدار ٿيندو. اسان کي ته پنج نمازون سفر هجي يا گهر، سردي هجي يا گرمي، خوشي هجي يا غمي هر حال ۾ ادا ڪرڻ سان گڏوگڏ ڪوشش ڪري پنهنجي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي پياري سنت تي عمل ڪندي پنهنجي نند جي ڦراني ڏئي رات ۾ به ڪجهه نه ڪجهه عبادت جو معمول بنائڻ گهرجي ته جيئن الله ڪريم جي نڪ ٻانهن ۾ شامل ٿي وڃون ڇو ته رات جي وقت عبادت ڪرڻ الله ڪريم جي نڪ ٻانهن جي تمام پياري صفت آهي جنهن کي رب ڪريم سڀاري

19 سُورَةُ الْفُرْقَانِ جي آيت نمبر 64 ۾ اهڙي نموني بيان فرمايو آهي :

ترجمو کنزالايمان: ۽ جيڪي رات گذاريندا آهن پنهنجي رب جي واسطي سڄدي ۽ قيام ۾

(پ ۱۹، الفرقان: ۶۴)

وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا

اهڙي طرح سيپارو 21 سُورَةُ السَّجْدَةِ جي آيت نمبر 16 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو کنزالايمان: انهن جا پاسا جدا هوندا آهن سمهڻ جي جاين کان، ۽ پنهنجي رب کي پڪاريندا آهن ڊڄندي ۽ اميد ڪندي، ۽ اسان جي ڏني مان ڪجهه خيرات ڪندا آهن.

(پ ۲۱، السجده: ۱۶)

تَتَجَافَىٰ جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا

وَوَطْءًا ۚ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۲۱﴾

اهڙي طرح سيپاري 26 سُورَةُ الدُّرِّيَّاتِ جي آيت نمبر 17 ۽ 18 ۾ ارشاد آهي:

ترجمو کنزالايمان: اهي رات ۾ ٿورو

سمهندا هئا. ۽ پوئين رات بخشش گهرندا

هئا.

كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ﴿۲۶﴾

وَبِالْآسَاطِيرِهِمْ يُسْتَغْفَرُونَ ﴿۲۷﴾

منا منا اسلامي پاڻرو! بيان ڪيل آيت سڳورين ۾ الله ڪريم جي نيڪ ٻانهن جي عبادت واري شوق کي بيان ڪيو ويو آهي ته جڏهن ماڻهو سمهي رهندا آهن ته اهي نيڪ هستيون پنهنجي رَب جي عبادت ۾ مشغول ٿي وينديون آهن. ياد رهي اولياءِ ڪرام به ڏينهن ۾ حلال ڪمائڻ جي لاءِ واپار (Trade) ڪندا هئا، پنهنجن ٻارن ٻچن جي تربيت به ڪندا هئا جڏهن سڄي ڏينهن جي ٽڪاوت کان پوءِ رات جي ننڊ هر هڪ کي پياري هوندي آهي پر اهي حضرات سمهڻ بدران پنهنجي رَب کي راضي ڪندا هئا ۽ توبه ۽ استغفار ڪندا هئا جيڪڏهن بشري تقاضي سبب ننڊ ايندي هئي ته مختلف طريقن سان ننڊ اڏائي وري عبادت ۾ مصروف ٿي ويندا هئا، جيئن ته

ننڊ اڏائڻ جو نرالو انداز!

حضرت سيدنا شيخ شبلي رحمته الله تعالى عليه فرمائن ٿا: رياضت جي شروعات ۾ جڏهن مون کي ننڊ ايندي هئي ته مان اکين ۾ لوڻ جي سرائي لڳائيندو هئس، جڏهن ننڊ گهڻو تنگ ڪندي هئي ته مان گرم سرائي اکين ۾ لڳائيندو هئس. حضرت ابراهيم بن حاکم رحمته الله تعالى عليه فرمائن ٿا: منهنجي والد محترم کي جڏهن ننڊ اچڻ لڳندي هئي ته هو دريا ۾ لهي ويندا هئا ۽ الله جي تسبيح ڪرڻ لڳندا هئا جنهن کي ٻڌي دريا جون مڇيون گڏ ٿي وينديون هيون ۽ اهي به تسبيح ڪرڻ لڳنديون هيون. حضرت سيدنا وهب بن منبه رحمته الله تعالى عليه پنهنجي ننڊ اڏائڻ جي لاءِ دُعا گهري ته الله پاڪ ان جي دُعا قبول فرمائي ۽ انهن کي چاليهه سالن تائين ننڊ نه آئي . (مکاشفة القلوب، ص ۳۸)

اچو! هاڻي رات ۾ عبادت ۽ رياضت بابت بُزرگانِ دين جا ڪجهه واقعا ٻڌو ۽ پنهنجي اندر عبادت جو شوق پيدا ڪريو. جيئن ته

عاجزي هجي ته اهڙي!

حضرت سيدنا حبيب نجار رحمته الله تعالى عليه سڄي رات عبادت ڪندا هئا ۽ سڄو ڏينهن روزو رکندا هئا ۽ افطار جي لاءِ جيڪو کاڌو حاضر ڪيو ويندو هو اهو پين کي ڏئي ڇڏيندا هئا ۽ پاڻ سڄي رات الله پاڪ جي بارگاه ۾ بڪايل ٿي قيام ۾ گذاريندا ها. جڏهن صبح ٿيڻ لڳندي هئي ته عاجزي ۽ انڪساري سان بارگاهِ الهي ۾ عرض ڪندا هئا: مان غفلت جي سمنڊن ۾ ٻڏل رهيس ۽ گناهن جي ميدانن ۾ هلندو رهيس. يا الهي! هي تنهنجو ذليل، گنهگار ۽ بيمار ٻانهو تنهنجي ڪرم جي دروازي تي حاضر آهي ۽ توکان پناه (Protection) جو طلب ڪار آهي.

(الروض الفائق، باب في النزبه و ذڪر الصالحين، ص ۲۲۶ ملخصا)

بغير چراغ جي گهر روشن رهندو هو!

امام محمد بن سيرين رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جي پيٽ حضرت حفصه بن سيرين رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہا بصره ۾ هڪ انتهائي عبادت گزار خاتون هيون، پاڻ سڄي رات نماز پڙهندي گذارينديون هيون ۽ نماز ۾ اڌ قرآن پاڪ تلاوت ڪنديون هيون. ڪڏهن ته پنهنجي نماز پڙهڻ واري هنڌ تي ايتري دير نماز ۾ بيٺل رهنديون هيون جو سندن چراغ وسامي ويندو هو، پر اوهان لاءِ صبح تائين (چراغ جي روشني جي بغير) گهر روشن رهندو هو.

(صراط الجنان، ۴/۵۳)

اي نفس تون ڪيترو سمهندين؟

حضرت رابع بصريه رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہا جي پنهنجي وفات تائين سندن جي اها عادت رهي ته پاڻ سڄي رات نماز پڙهنديون هيون ۽ جڏهن فجر جو وقت قريب ٿيندو هو ته ڪجهه دير جي لاءِ سمهي پونديون هيون، پوءِ بيدار ٿي چونديون هيون: اي نفس! تون ڪيترو سمهندين ۽ ڪيترو جاگندين، جلد ئي تون اهڙي نند سمهي پوندي جو ان کان پوءِ قيامت جي صبح جو ئي بيدار ٿيندي.

(روح البيان، الفرقان، تحت الآية: ۶۴، ۶/۲۴۲)

جاگناهے جاگ لے آفلاک کے سائے تلے

حشر تک سوتارے گا خاک کے سائے تلے

رات ۾ عبادت ڪرڻ جا فائدا:

منا منا اسلامي پاڻرو! بزرگان دين جي واقعن کي ٻڌي اسان جي دل ۾ به رب ڪريم جي عبادت جو شوق پيدا ٿيو هوندو تنهنڪري اسان کي به ڪوشش ڪرڻ گهرجي ته نمازِ عشاءِ باجماعت پڙهي ڪجهه دير آرام (Rest) ڪرڻ کان بعد سستي اڏائي رات جي وقت ڪجهه نه ڪجهه عبادت ۽ تلاوت جو

معمول بڻايون چوٽه رات ۾ عبادت ڪرڻ جا وڏا فائدا آهن. اچو! تفسير صراط الجنان جي روشني ۾ ان جا ڪجهه فائدا ٻڌون ٿا.

ياد رهي ته جيڪا عبادت جنهن وقت ڪرڻ فرض آهي ان کي ان وقت ئي ڪيو ويندو، البت نفلي عبادت رات ۾ ڪرڻ ڏينهن جي مُقابلي ۾ وڌيڪ فائديمند آهي، (1) ان وقت قرآن پاڪ جي تلاوت ڪرڻ ۽ سمجهڻ ۾ وڌيڪ دل جمعي حاصل ٿيندي آهي چوٽه ان وقت گوڙ شور ناهي هوندو بلڪ سکون ۽ اطمینان هوندو آهي جيڪو دل جمعي حاصل ٿيڻ جو تمام وڏو ذريعو آهي. (2) ان وقت عبادت ڪرڻ ۾ ڪامل اخلاص نصيب ٿيندو آهي ۽ عبادت ۾ رڳو ڪاري، شهرت ۽ نمائش ۽ ڏيکاءُ ناهي هوندو چوٽه عام طور تي ان وقت ماڻهو بيدار نه هوندا آهن جنهن جي ڪري رڳو ڪاري جو موقعو ناهي هوندو.

(صراط الجنان ۵۲/۷، ملتقطاً)

عبادت میں گزرے مری زندگانی کرم ہو کرم یاخدا یا الٰہی

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پاڻرو! اڄ اسان جي عملي حالت تمام گهڻي خراب ٿيندي پئي وڃي اسان دنياوي لحاظ کان هڪ ٻئي کان اڳتي وڌڻ جي ڪوشش ڪندا آهيون مثال طور ڪنهن جو عاليشان بنگلو ڏسي ان جهڙو ناهڻ جي خواهش ڪريون ٿا، ڪنهن کي بهترين ڪپڙو پاتل ڏنو ته اهڙو پائڻ جي خواهش ڪريون ٿا، ڪنهن جي نئي ڪار يا ڪامياب ڪاروبار (Business) ڏسي وات ۾ پاڻي پرڃي ايندو آهي. اسان دنياوي مال ۽ دولت جي مَحَبَّت جا اهڙا حريص بڻجي چڪا آهيون جو ڏينهن رات ان جي حُصول جي لاءِ آهون پريندي ۽ ڪوششون ڪندي ٿورو به ٿڪجندا نه آهيون. ڇا ڪڏهن ڪنهن کي نيڪيون

ڪندي ڏسي اسان جي اندر به نيڪ بڻجڻ جي خواهش پيدا ٿي؟ ڇا ڪنهن کي مسجد ڏانهن ويندو ڏسي اسان کي به پنجئي نمازون باجماعت ادا ڪرڻ جو جذبو بيدار ٿيو؟ ڪنهن کي سنّت مطابق لباس پاتل، چهري تي ڏاڙهي شريف ۽ مٿي تي عمامو شريف سجائي ڏسي ڪڏهن مدني خُليو اپنائڻ جو جذبو بيدار ٿيو؟ ڪنهن کي مَدَنِي درس، مدني دُوري، هفتيوار اجتماع ۽ مدني مذاڪري ۾ شريڪ ٿيندي ڏسي اسان کي به علمِ دين سکڻ جو شوق پيدا ٿيو؟ اي ڪاش! ٻين کي نيڪ ڪمن ۾ مشغول ڏسي اسان جي اندر به نيڪ بڻجڻ جو جذبو بيدار ٿي وڃي. جهڙي طرح دنياوي مُعاملن ۾ اسان دنيا دارن کي آئيڊيل بڻائيندا آهيون جيڪڏهن ديني معاملي ۾ بزرگانِ دين کي پنهنجو آئيڊيل بڻائي هلون ته اسان جي دنياوي بهتري سان گڏوگڏ اِن شَاءَ اللهُ العَزِيْزِ آخِرَت ۾ نجات جو سبب به بڻجي ويندو .

رات جي عبادت بخشراڻي ڇڏيو!

حضرت سَيِّدنا قَبِيصَه بن عَقْبَه رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا ته مون حضرت سَيِّدنا سُفيان ثوري رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ کي سندن اِنْتِقَالَ کان بعد خواب ۾ ڏسي پڇا ڪئي: مَا فَعَلَ اللهُ بِكَ . يعني الله ڪريم اوهان سان ڪهڙو مُعاملو فرمايو؟ ته اُنهن جواب ڏنو ته مون پنهنجي رب ڪريم جو ديدار ڪيو ته الله ڪريم مون کي فرمايو: اي ابن سعيد! توکي مُبارڪ هجي، مان توسان راضي آهيان، ڇو ته جڏهن رات ٿي ويندي هئي ته تون لُزڪ ۽ رقتِ قلبي سان منهنجي عبادت ڪندو هئين، جنت تنهنجي اڳيان آهي جيڪو محل ونڻ چاهيو ونو ۽ تون منهنجي زيارت ڪندو ره، ڇو ته مان توکان پري نه آهيان.

(حلبه الاولياء، سفيان الثوري ، 44/4)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيْب! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”هفتيوار مدني مذاڪرو“

منا منا اسلامي ڀائرو! الله ۽ رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي احڪامن مطابق زندگي گذارڻ، نماز، روزي ۽ نفلي عبادتن جي پابندي ڪرڻ ۽ بزرگانِ دين جي سيرت تي عمل جو جذبو وڌائڻ جي لاءِ عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿيو ۽ ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن ۾ وڌ کان وڌ حصو وٺو. ذيلي حلقي جي 12 مدني ڪمن مان هڪ مدني ڪم ”هفتيوار مدني مذاڪرو“ به آهي. هن مدني ڪم جا بيشمار ديني ۽ دنيوي فائدا آهن، ❖ مدني مذاڪري جي برڪت سان گناهن کان بچڻ جو ڏهن ملي ٿو. ❖ مدني مذاڪري جي برڪت سان علمِ دين حاصل ٿيندو آهي. ❖ مدني مذاڪري جي برڪت سان ديني معلومات (Islamic Information) سان گڏ اخلاقي تربيت به نصيب ٿيندي آهي. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ! هن مدني ڪم جي برڪت سان بيشمار ماڻهو گناهن واري زندگي ڇڏي نيڪيون ڪرڻ وارا بڻجي ويا. اچو! ترغيب طور هڪ مدني بهار ٻڌو ۽ پابندي سان مدني مذاڪري ۾ شرڪت ڪرڻ جي نيت ڪريو. جيئن ته

گناهن کان توبه ڪري ورتي!

واه ڪينٽ (پنجاب، پاڪستان) جو اسلامي پيءُ معاشري جي ڪوڙ نوجوانن جيان ڪوڙ اخلاقي بُرائين ۾ مبتلا هو. فلمون ڊراما ڏسڻ، راند روند ۾ وقت برباد ڪرڻ، موبائل فون ۽ انٽرنيٽ ۾ وقت برباد ڪرڻ ان جو پسنديدو شوق هو. هڪ ڏينهن گهر ۾ مدني چينل هلڻ جي برڪت سان مدني مذاڪرو ڏسڻ جي سعادت نصيب ٿي، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ مدني مذاڪرو ڏسڻ ۽ ٻڌڻ جي برڪت سان ان کي ڪافي سکون مليو ۽ ان اڳوڻن سڀني گناهن کان توبه ڪري فرض ۽

واجب جو عامل بطحٰث جي لاءِ ڪوشش ڪري رهيو آهي، چهري تي هڪ من ڏاڙهي شريف سجائي ورتي ۽ مدني حليو به اپنائي ورتو آهي، ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جو وڌيڪ ڪرم هي ٿيو جو والدِين خوشي سان ”وقفِ مدينه“ (دعوتِ اسلامي جي ڪمن لاءِ پيش) ڪري ڇڏيو آهي.

مدني چينل کي ميم ۽ نفس و شيطان ڪي خلاف جو بهي ديكھے گا ڪريگا اِن شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ اعتراف نفسِ آتاره په ضرب ايسي لگے گی زور دار که ندامت ڪے سبب هوگا گنهگار اشڪبار

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

عبادت جو ذوق پيدا ڪرڻ جا ڪجهه طريقا!

منا منا اسلامي پائرو! اسان عبادت ۾ رغبت (شوق) جي لاءِ عبادت جون فضيلتون ۽ بزرگانِ دين جا واقعات ٻڌي رهيا هئاسين ته انهن جا ڏينهن رات عبادت ۾ گذرندا هئا. اڄوڪي دؤر ۾ اسان جي اڪثريت عبادت کان پري ۽ گناهن ۾ مشغول ٿيندي پئي وڃي. اسان غور ڪريون ته آخر اهي ڪهڙا سبب آهن جنهن جي نحوست اسان کي عبادت کان پري ڪندي پئي وڃي. جيڪڏهن عبادت ڪيون به ٿا ته ان ۾ به خشوع ۽ خضوع حاصل ناهي ٿيندو، عبادت ۾ دل ناهي لڳندو، ياد رکو! عبادت کان دوري جا ڪيئي سبب آهن جن ۾ مبتلا ٿي اسان پنهنجي زندگي جي اصل مقصد کي به وساري وينا آهيون، ان ۾ مصروف رهڻ سان نه ته ڪوئي دنياوي فائدو حاصل ٿيندو آهي ۽ نه ئي اهي سبب اسان جي آخرت جي لاءِ فائديمند ٿيندا. اڄو! هاڻي عبادت ۾ لذت ۽ استقامت حاصل نه ٿيڻ جي سببن ۽ انهن جي علاج جي باري ۾ ڪجهه ٻڌون ٿا، جيئن ته

(1) عبادت جو ذوق پيدا ڪرڻ جي لاءِ دعا ڪريو!

منا منا اسلامي پائرو! عبادت جو وڌيڪ شوق پيدا ڪرڻ جي لاءِ بارگاہ

الهي ۾ دعا ڪريو چو ته اسان جي پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** به عبادت تي مدد حاصل ڪرڻ جي لاءِ هن طرح دعا گهرندا هئا: ”اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ“ اي الله ڪريم! تو پنهنجي ذڪر، پنهنجي شڪر ۽ پنهنجي عبادت چڱي نموني ڪرڻ تي منهنجي مدد فرما.

(مصنف ابن ابي شيبه، ڪتاب الدعاء، امر النبي صلي الله عليه وسلم عمر بن الخطاب ان يدعوا به، ۱۳۴/۷، الحديث: ۲)

(2) دنيا جي محبت دل مان ڪڍي ڇڏيو!

شوقِ عبادت کان ڏوري جو هڪ سبب مال جي گهڻي محبت ۽ هر وقت مال ۽ دولت ڪمائڻ جي ڏن ۾ مصروف رهڻ آهي جنهن جي ڪري اسان حقوقِ العباد ۽ حقوقُ الله کان غافل ٿيندا پيا وڃون. ياد رکو! اهي سڀ دنيا سان محبت جي نشاني آهي ته نماز ۾ به اسان ڪاروباري ألجهنن جو شڪار ٿي عبادت جي حقيقي لذت کان محروم رهون ٿا. حضرت سيدنا عيسيٰ رُوحُ اللهِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جو ارشاد آهي: جهڙي نموني مريض کي ڪاٺ سان لذت محسوس ناهي ٿيندي ته تيندي اهڙي طرح دنيا دار کي عبادت سان لذت محسوس ناهي ٿيندي چو ته جيڪو دنيا جي محبت سان لذت محسوس ڪري ٿو اهو عبادت جي لذت نٿو ماڻي سگهي.

(احياء العلوم، ڪتاب ذم الدنيا، باب بيان صفة الدنيا، ۲۶۴/۳)

هن جو علاج هي آهي ته پنهنجي دل مان دنيا جي محبت ڪڍي ڇڏيو ۽ ڪفايت موجب رزقِ حلال ڪمائڻ سان گڏوگڏ نماز ۽ ٻي عبادتن جي عادت بڻايو. اسان جا بزرگ سڳورا واپار به ڪندا هئا ۽ انهن ۾ به وڏا ڪامياب واپاري گذريا آهن پر ڪمائڻ ۽ واپار دوران جڏهن انهن جي ڪنن ۾ اذان جو آواز ايندو هو ته سمورا ڪم ڪار ڇڏي مسجد ڏانهن هلڻ لڳندا هئا ايستائين جو جيڪڏهن ڪو لوهار هٿوڙو ڪٽندو هو يا موچي جوتي ۾ سوئي وجهندو ته

ان کي اتي ئي ڇڏي ڏيندو هو بلڪ ڪجهه بزرگانِ دين ته نماز جي وقت ۾
 أُجرت تي ٻارن ۽ اهلِ ڪتاب ذمين کي ڏڪانن جي حفاظت تي مقرر ڪري پاڻ
 مسجد ۾ هليا ويندا هئا. (احياء العلوم، ڪتاب آداب الڪسب والملعاش، باب في شفقتة التاجر علي دينه
 --- الخ ۱۰۸/۲ ملخصاً)

میں پانچوں نمازیں پڙھوں باجماعت   هو توفیق ایسی عطا یا آئی
 میں پڙھتا رهوں سنتیں، وقت ہی پر   هوں سارے نوافل ادا یا آئی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!   صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(3) گھٽ ڪائڻ جي عادت بڻايو!

مٿا مٿا اسلامي ڀائرو! عبادت ۾ رُڪاوٽ ۽ سستي جو هڪ سبب پيٽ پري
 ڪائڻ به آهي ڇو ته انسان جڏهن خوب پيٽ پري ڪائيندو آهي ته ان جو بدن
 وزني ٿي ويندو آهي، اکين ۾ ننڊ پرجي ويندي ۽ عضوا سُست ٿي ويندا آهن،
 انسان ڪوشش جي باوجود ڪم ڪم نٿو ڪري سگهي ۽ عبادت ۽ تلاوت ۾
 سستي ٿي ويندي آهي .

هن جو علاج هي آهي ته عبادت جي لڏت ماڻڻ جي لاءِ بڪ کان گھٽ ڪائڻ
 جي عادت (Habit) بڻايو، اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ عبادت ۾ سستي نه ٿيندي ۽ ان سان
 عبادت جو ذوق به وڌندو. اميرُ الْمُؤْمِنِينَ حضرت سيدنا صِدِّيقِ اڪبرِ رَضِيَ اللهُ
 تَعَالَى عَنْهُ جن هڪ ڀيري فرمايو: جڏهن کان مسلمان ٿيو آهيان ڪڏهن به پيٽ
 پري ناهي کاڌو، ته جيئن عبادت جي حلاوت (مناس) نصيب ٿئي ۽ جڏهن کان
 مان مسلمان ٿيو آهيان ديدارِ الهِي جا جام پيئڻ جي شوق ۾ ڪڏهن به پيٽ
 پري ناهي پيٽو. (منهاج العابدین، الفصل الخامس، البطن وحفظه، ص ۸۴) حضرت سيدنا ابوسليمان

داراني رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا، مان عبادت ۾ سڀ کان وڌيڪ مناسب اُن وقت محسوس ڪندو آهيان جڏهن بڪ جي ڪري منهنجو پيٽ خالي هوندو آهي.

(منهاج العابدین، الفصل الخامس، البطن وحفظه، ص ۸۴)

بُھوک کي اور پياس کي مولیٰ مجھے سوغات دے
یا اِلیٰ! حَشْرٌ میں ویدار کی خیرات دے

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(4) موبائل ۽ انٽرنيٽ جو درست استعمال ڪريو!

منا منا اسلامي پاڻرو! عبادت ۾ رُڪاوٽ ۽ ڊل نه لڳڻ جو هڪ سبب انٽر نيٽ ۽ موبائل فون به آهي انٽرنيٽ ۽ موبائل فون جو دُرست استعمال جتي بي شمار فائدين جي حُصول جو ذريعو آهي اتي ان جي غلط ۽ غير ضروري استعمال سان ڪيئي نقصانن جو انديشو پڻ آهي جن مان هڪ تمام وڏو نقصان هي آهي ته ٻانهو نماز روزي، قرآن ڪريم جي تلاوت ۽ نفلي عبادت کان غافل ٿي پنهنجو وقت برباد ڪري ٿو. اڄوڪي زماني ۾ اسان جو نوجوان نسل سوشل ميڊيا جو اهڙو عادي بڻجي چڪو آهي جو گهڙي کن لاءِ به انٽرنيٽ ۽ موبائل فون کي نتو ڇڏي ۽ وقفي وقفي سان پنهنجي سمهڻ جاڳڻ، شاپنگ ڪرڻ، سٺو کائڻ پيئڻ، ڪنهن تقريب مثال طور شادي ۾ شرڪت ڪرڻ، پڪنڪ پوائنٽ (Picnic Point) تي وڃڻ، عجيب ۽ غريب حرڪتون ڪرڻ سيلفيون ڪيڏ ۽ ٻين مُعاملن کي سوشل ميڊيا تي پنهنجي دوستن ۾ شيئر ڪري وقت ۽ پيسو برباد ڪرڻ ۾ مصروف آهي. ڪجهه ته موبائل ۽ انٽرنيٽ جا اهڙا ديوانا آهن جو جيڪڏهن ڪنهن ڏينهن استعمال نه ڪري سگهن ته انهن جو سڄو ڏينهن بي چيني ۽ اُداسي ۾ گذرندو آهي. غور ڪريو ته ڪڏهن

نماز ڇڏڻ تي به اسان بي چين ٿياسين؟ ڪنهن ڏينهن قرآنِ ڪريم جي تلاوت نه ڪرڻ تي به اسان کي افسوس ٿيو؟ ڪڏهن اشراق ۽ چاشت ۽ تهجد جا نفل نه پڙهڻ تي به اسان غمگين ٿياسين؟

ان جو علاج هي آهي ته ضرورت هجي ته سادو موبائل فون رکو يا انٽرنيٽ استعمال ڪرڻ جي لاءِ موبائل رکڻو هجي ته مزاحيه ۽ بيهوده ويڊيوز ڏسڻ ۽ موسيقي ٻڌڻ جي بدران مڪتبه المدينه جي بستي تان تلاوت و نعت ۽ اميرِ اهل سنت، نگرانِ شوريٰ ۽ ٻين مُبلغن جا سُنڻن پريا بيان مدني مذاڪرا ۽ فرض علوم ڪورس وارا ميموري ڪارڊ، هديو ڏئي حاصل ڪريو، پاڻ به ڏيان سان ٻڌو ۽ پنهنجن عزيزن ۽ دوستن ۾ به عام ڪريو، ان جي برڪت سان معلومات جو ڪوڙ خزانو هٿ ايندو ۽ گناهن کان پري رهندي عبادت جو شوق پيدا ٿيندو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

هماري بگڙي هونئ عادتیں نکل جائیں ملے گناہوں کے امراض سے شفا یارب
مجھے دے خود کو بھی اور ساری دنیا والوں کو سدھارنے کی تڑپ اور حوصلہ یارب

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلِّ اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

(5) عبادت جي فائدين کي پيش نظر رکو!

منا منا اسلامي پاڻرو! عبادت جو ذوق پيدا ڪرڻ جي لاءِ رضاءِ الهي جي حصول سان گڏوگڏ ان جا دُنيوي ۽ اخروي فائدين کي پيش نظر رکو چو ته اهڙي طرح به عبادت جو شوق پيدا ٿيندو. جيئن والدِ اعليٰ حضرت، مولانا نقي علي خان **رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ** عبادت ڪرڻ جا دُنيوي ۽ اخروي ڪيئي فائدا بيان ڪيا آهن،

اچو! انهن مان ڪجهه فائدا اسان به ٻڌون ٿا:

- (1) جيڪو شخص عبادت ڪري ٿو اهو خدا جي عابد ٻانهن ۾ داخل ٿيندو
- آهي ۽ رب تعاليٰ عابدين جي مدح ۽ ساراه ڪري ٿو. (2) جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي، الله پاڪ ان سان محبت رکندو آهي (3) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي الله پاڪ) ان جا سڀ ڪم درست ڪري ٿو، (4) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي الله پاڪ) ان جي رزق جو ڪفيل هوندو آهي، (5) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي الله پاڪ) ان جي مدد ڪري ٿو ۽ دشمنن جي شر ۽ فساد کان محفوظ رکندو آهي، (6) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي الله پاڪ) ان جو مونس ٿي ويندو آهي ۽ وحشت ان جي دل کان پري ڪندو آهي، (7) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي الله پاڪ) مخلوق جي دل ۾ ان جي محبت پيدا ڪندو آهي جو ننڍا وڏا امير غريب چڱا بُرا ايستائين جو آسمان ۽ زمين جا چرند پرند ان سان محبت رکندا آهن. (8) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي) برڪتِ عام ان کي عنايت ٿيندي آهي ايستائين جو ماڻهو ان جي ڪپڙن ۽ گهر مان تبرڪ (حاصل) ڪندا آهن ۽ فائدو وٺندا آهن، (9) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي) الله پاڪ جي بارگاهه ۾ ان کي اهڙي عزت حاصل ٿيندي آهي جو ماڻهو ان جي عزت ۽ برڪت کي پنهنجي حاجتن ۾ وسيلو ڪندا آهن ۽ ان جي تَوَسَّلَ ۽ شفاعت مان مُرادون ماڻيندا آهن، (10) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي) موت جي سختي کان محفوظ رهندو آهي، (11) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي) پروردگارِ عالم ان کي ان وقت ايمان ۽ معرفت تي ثابت رکندو آهي ۽ شيطان جي وسوسي ۽ اغوا (ڌوڪي) کان بچائيندو آهي. (12) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي ملائڪ) ان کي قبر جي فتنن کان امن ۾

رکندا آهن ۽ نڪيرين جي سوال جو جواب سڪاريندا آهن، (13) ان جي قبر کي روشن ۽ وسيع ڪندا آهن، (14) ان جي قبر ۾ بهشت جي پاسي دري کولي ڇڏيندا آهن. (15) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي اهو) قيامت جي پریشانين کان محفوظ رهندو، (16) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي ان جو) اعمال نامو ان جي ساڄي هٿ ۾ ڏنو ويندو (17) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي) حساب ان جو آساني سان ٿيندو يا ملائڪ ان کان بلڪل حساب نه ڪندا، (18) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي ملائڪ ان کي) پاڻي حوضِ کوثر جو پيئاريندا ان جي پيئڻ کان بعد اڃ ان جي ويجهو ڪڏهن نه ايندي. (19) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي اهو) پُلِ صراط تان آساني سان گذري ويندو، (20) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي ملائڪ) قيامت جي ڏينهن ان کي نور جي منبرن تي ويهاريوندا ۽ عرش يا حضور **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي جهندي جي چانو ۾ جڳه ڏيندا، (21) (جيڪو شخص عبادت ڪندو آهي ملائڪ ان کي) خدا جي دیدار سان مشرف ڪندا ۽ اها نعمت سڀني نعمتن کان افضل ۽ سڀ ڪرامتن کان اڪمل آهي. (الكلام الاوضح ص ۲۲۸-۲۲۹ ملنقطاً)

عبادت ۾ گزرے مری زندگانی
 کرم هو کرم یا خدا یا الہی
 مسلمان ہے عطار تیری عطا سے
 هو ایمان پر خاتمہ یا الہی
صَلُّوا عَلَی الْحَبِیْب! **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَی مُحَمَّدٍ**

(6) عبادت جو شوق پيدا ڪرڻ جا وڌيڪ طريقا!

منا منا اسلامي پائرو! عبادت جو شوق پيدا ڪرڻ جي لاءِ چڱي صحبت اپنائو ڇو ته نيڪ ماڻهن کي عبادت ۽ تلاوت ۾ مشغول ڏسي اسان جي اندر به عبادت جو جذبو پيدا ٿيندو. ان جي علاوه نالي ۽ نمائش جي لاءِ نيڪيون ڪرڻ جي عادت کي ڪڍي ڇڏيو ڇاڪاڻ ته ان سان اسان جي آخرت جو ڪو فائدو نه ٿيندو ۽ صرف رضاءِ الهي جي لاءِ عبادت ڪريو اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ان جو دنيا ۾ به فائدو ٿيندو ۽ آخرت ۾ به ڪاميابي نصيب ٿيندي.

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلٰى مُحَمَّد

منا منا اسلامي پائرو! 6 رَجَبُ الْمُرَجَّبِ تي سلطانُ الهند حضرت سيدنا خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو عرس مبارڪ ملهايو ويندو آهي، عاشقانِ صحابه و عاشقانِ غريب نواز جي لاءِ خوشخبري آهي ته هن سال کان اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ ملڪ ۽ ٻاهرين ملڪ تقريباً 2 ڪلاڪ "اجتماعِ يومِ غريب نواز" جو سلسلو ٿيندو، جنهن ۾ باقاعده جدول جي مطابق (تلاوت، حمد، نعت و منقبت، سُنَن پريو بيان، دُعا ۽ صلوة وسلام جي) ترڪيب ٿيندي. هڪ ٻي خوشخبري هي آهي ته هفتيوار مدني مذاڪري جي علاوه هن سال کان خصوصي اِهتمام سان رَجَبُ الْمُرَجَّبِ جا 6 مدني مذاڪرا به ٿيندا. اِن شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ. اچو! انهيءَ مناسبت سان سندن سيرت مبارڪ بابت مختصر تعارف ملاحظه ڪريو، جيئن ته

نالو ۽ نسب ۽ مختصر تعارف

حضرت خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جو نالو حَسَن چشتي اجميري آهي، اوهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ جي ولادت 537ھ بمطابق 1142 جو سِجستان يا سيستان جي علائقي سَنجر ۾ پاڪيزه ۽ علمي گهراڻي ۾ ٿي. (اقتباس الانوار، ص 345، ملخصاً) اوهان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ

اللہ تعالیٰ علیہ جي مشهور لقبن ۾ مُعِينُ الدِّينِ، غريب نواز، سلطانُ الهند ۽ عطاءِ رسول شامل آهن۔ (معين الهند حضرت خواجہ معین الدین اجمیری، ص ۲۰ ملخصاً) علم حاصل ڪرڻ جي لاءِ پاڻ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ شام، بغداد ۽ ڪرمان وغيره جو سفر بہ اختيار ڪيو۔ زيارتِ حرمين دُورانِ بارگاہ رسالت صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم مان اوهان کي هند جي ولايت عطا ٿي ۽ اتي دين جي خدمت ڪرڻ جو حڪم مليو۔ (سيرالاقطاب، ص 142، ملخصاً) اوهان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ پنهنجي اخلاق، ڪردار ۽ گفتار سان ان خطي ۾ اسلام جو نعرو بلند ڪيو۔ لکين ماڻهو سندن نگاهِ فيض سان متاثر (Impressed) ٿي اسلام جي نُور ۾ داخل ٿي ويا، پاڻ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ اصلاح ۽ تبليغ جي ذريعي شاگردن ۽ خليفن جي اهڙي جماعت تيار ڪئي جنهن (پاک و هند) جي ڪنڊ ڪنڊ تائين خدمتِ دين جو عظيم فريضو سرانجام ڏنو۔ پاڻ رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ تحرير ۽ تصنيف جي ذريعي به اشاعتِ دين ۽ مخلوقِ خدا جي اصلاح جو فريضو سرانجام ڏنو۔ سندن تصنيفن ۾ اَنبِيَسُ الْأَرْوَاحِ، ڪشفُ الْأَسْرَارِ، گنجُ الْأَسْرَارِ ۽ ديوانِ مُعِينِ جو تذڪرو ملي ٿو۔ (معين الهند حضرت خواجہ معين الدین اجمیری، ص ۱۰۲ تا ۱۰۶، ملقطاً) خواجہ غريب نواز رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ ڪم وپيش 45 سال سر زمين هند تي دين اسلام جي خدمت ۾ گذاريا۔ نيٺ علم و حڪمت ۽ نورِ هدايت جو اهو روشن چراغ 6 رجب 627ھ تي اجمير شريف (راجستھان، هند) ۾ رهن فاني دُنيا مان لاڏاڻو ڪري ويو ۽ اجمير شريف ۾ ئي سندن مزار پُر انوار بَرَڪتون لُٽائي رهي آهي۔

جو بهي سائل آجاتا هے
من کي مرادیں پا جاتا هے
میں نے بهي دامن هے پسارا
ياخواجہ مری جھولی بھردو

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْبِ!
صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

مجلس تفتيش قراءت و مسائل

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! عاشقانِ رسول جي مدني تحريڪ دعوتِ اسلامي 104 کان وڌيڪ شعبن ۾ دين جي خدمت ڪرڻ ۾ مصروفِ عمل آهي، جن مان هڪ شعبو (Department) مجلسِ تفتيشِ قرات و مسائل“ به آهي جنهن جو ڪم ملڪ ۽ ٻاهرين ملڪ ۾ دعوتِ اسلامي جي تحت مختلف ديني خدمتون انجام ڏيڻ وارن اسلامي پائرن جي تفتيش ڪرڻ آهي. ان تفتيش جو طريقو ڪار هي آهي ته سامهون يا انٽرنيٽ جي ذريعي امام سڳورن، مبلغن، مدرسن وغيره اسلامي پائرن جو قراءت ۽ شرعي مسئلن جي باري ۾ ٿيسٽ ورتو ويندو آهي. جنهن جو مقصد هي هوندو آهي ته ان اسلامي پائرن جي اخلاقي قابليت جي علاوه ضروري ديني ۽ تعليمي صلاحيت جانچي وڃي ته جيئن ديني خدمتن جي ادائينگي ۾ بهتر طريقي سان پنهنجا فرض سرانجام ڏئي سگهن. 2017 ۾ مختلف شعبن جا ڪم وپيش 15809 اسلامي پائرن جا ٿيسٽ ورتا ويا. جيڪي اسلامي پائرن ان ٿيسٽ ۾ ڪامياب نه ٿي سگهندا آهن انهن جي تربيت جو سلسلو به ٿيندو آهي.

اللہ کرم ايسا ڪرے تجھ پہ جہاں میں اے دعوتِ اسلامی تیری دھوم مچی ہو!

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

اللہ ڪريم اسان کي خواجه غريب نواز رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰی عَلَیْهِ جي صدقي اخلاص سان عبادت ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي. اَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْاَمِين صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوْا عَلَی الْحَبِیْب! صَلَّی اللہُ تَعَالٰی عَلٰی مُحَمَّدٍ

منامنا اسلامي پائرو! بيان کي ختم ڪندي سنٽ جي فضيلت ۽ ڪجهه سنٽون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪريان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نُبُوْت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّی اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَیْهِ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنٽ سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون

سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)
سینہ تری سنت کا مدینہ بنے آقا جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

صَلُّوْا عَلَي الْحَبِيْب! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّد

نفلي روزن جا مدني گل

منا منا اسلامي پاڻرو! اچو! پنهنجي اعمال نامي ۾ اجر و ثواب وڌائڻ جي لاءِ نفلي روزن جون فضيلتون ۽ ڪجهه مدني گل ٻڌون ٿا. پهريان ٻه (2) فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ملاحظه فرمايو: (1). ”جنهن ثواب جي اميد رکندي هڪ نفلي روزو رکيو الله ڪريم ان کي دوزخ کان چاليهه سال (جو فاصلو) پري فرمائي ڇڏيندو.“ - (ڪنزُ الْعُمَال ج ۸، ص ۲۵۵، حديث ۲۴۱۴۸) (2) جيڪڏهن ڪنهن هڪ ڏينهن جو نفلي روزو رکيو ۽ سڄي زمين برابر سون به ان کي ڏنو وڃي، تڏهن به ان جو ثواب پورو نه ٿيندو، ان جو ثواب ته قيامت ئي جي ڏينهن ملندو. (ابو بڪر، ۳۵۳/۵،

حديث ۲۱۰۴) ☆ ڪثرت سان نفل روزا رکڻ اسان جي پياري آفاصلَى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي

مبارڪ سنت آهي. ☆ حضرت سيّدنا سليمان عَلَي نَبِيِّنَا وَآلِهِ وَسَلَّمَ تي ڏينهن مهيني جي شروع ۾ ٽي ڏينهن وچ ۾ ۽ ٽي ڏينهن آخر ۾ روزا رکندا هئا ۽ اهڙي طرح مهيني جي شروع، وچ، ۽ آخر ۾ روزيدار رهندا هئا. (ڪنزُ الْعُمَال

۳۰۴/۸ حديث ۲۴۶۲۴) ☆ ماءُ پيءُ جيڪڏهن پٽ کي نفل روزي کان ان لاءِ منع ڪن جو

بيماريءَ جو انديشو آهي ته ماءُ پيءُ جي اطاعت ڪري. (رُوُ الْمُخْتَار ج ۳ ص ۴۱۶) ☆ مڙس جي اجازت کان بغير گهرواري نفلي روزو نه ٿي رکي سگهي. (رُوُ الْمُخْتَار، رُوُ الْمُخْتَار ۳/۳۱۵)

...! مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، ۹۷/۱، حديث: ۱۷۵

☆ نفلي روزو ڄاڻي وائي شروع ڪرڻ سان پورو ڪرڻ واجب ٿي ويندو آهي جيڪڏهن توڙيندو ته قضا واجب ٿيندي. (ذريعت، ج ۳، ص ۴۲۳) ☆ ملازم يا مزدور جيڪڏهن نفلي روزو رکن ۽ ڪم پورو نه ٿا ڪري سگهن ته ”مستاجر“ (يعني جنهن ملازمت يا مزدوري تي رکيو آهي ان) جي اجازت ضروري آهي ۽ جيڪڏهن ڪم پورو ڪري سگهن ٿا ته اجازت جي ضرورت ناهي (ردالمحتار، ۴/۳۷۸) ☆ طالب علم دين جيڪڏهن پنهنجي تعليم ۾ معمولي به حرج ڏسي ته هرگز نفل روزو نه رکي ته بلڪ اهو هفتيوار ڇڏي جي ڏينهن روزو رکي ۽ مدني قافلي جا مسافر ٿوري به ڪمزوري محسوس ڪن ته نفل روزو نه رکن ته جيئن حصول علم دين ۽ نيڪي جي دعوت جي افضل ترين ڪم ۾ ڪمزوري رڪاوٽ نه بڻجي، ☆ - (ذريعت، ۴/۳۷۷)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين اور آداب“ ان کان علاوه شيخ طريقت، امير اهل سنت، جا به رسالا ”101 مدني گل“ ۽ ”163 مدني گل“ مڪتبه المدينه جي بستي تان هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

مجھ کو جذبہ دے سفر کرتا رہوں پروردگار سنتوں کی تربیت کے قافلے میں بار بار

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه

¹...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

معاف ڪيا ويندا.⁽¹⁾

(3) رَحْمَتِ جَاسْتَرِ دَرَوَازَا

صَلِّ اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن.⁽²⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيْفِنِ جَوْ ثَوَابِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت احمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لڪ دُرُودِ شريف پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي.⁽³⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِيٍّ صَلِّ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضٰى لَهٗ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ اَنُورِ صَلِّ اللّٰهُ تَعَالٰى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي ۽

صِدِّيقِ اَكْبَرِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام

رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

2...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

3...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

هليو ويو ته سرڪار مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرود پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي. (1)

(6) دُرود شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْبُقْعَةَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي. (2)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيِّدنا ابن عباس **رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا** کان روايت آهي ته سرڪار مدينه **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن. (3)

(2) جن شب قدر حاصل ڪري ورتي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

...القول البديع، الباب الاول، ص 125

... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

(خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّ وَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو
ستن آسمانن ۽ عرشِ عظیم جو پروردگار آهي)

فرمانِ مصطفیٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جڻ ان شب
قدر کي حاصل ڪري ورتو. (ابنِ عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)